

τερον ὅν, ὅτι οὐδ' ἡ διάνοια ἐνεργηθεῖσα ἦν οὐδ' ἡ νῦν
 40 ζωὴ ὁμοία τῇ πρὸ αὐτῆς. ἀμα οὖν ζωὴ ἄλλη καὶ τὸ “ἄλλη”
 χρόνον εἶχεν ἄλλον. διάστασις οὖν ζωῆς χρόνον εἶχε καὶ
 τὸ πρόσω αἱ τῆς ζωῆς χρόνον ἔχει αἱ καὶ ἡ παρελθοῦσα
 ζωὴ χρόνον ἔχει παρεληλυθότα. εἰ οὖν χρόνον τις λέγοι
 ψυχῆς ἐν κινήσει μεταβατικῆ ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλον βίον ζωὴν
 45 εἶναι, ἀρ’ ἂν δοκοῖ τι λέγειν; εἰ γὰρ αἰών ἐστι ζωὴ ἐν
 στάσει καὶ τῷ αὐτῷ καὶ ὥσαύτως καὶ ἅπειρος ἥδη, εἰκόνα
 δὲ δεῖ τοῦ αἰῶνος τὸν χρόνον εἶναι, ὥσπερ καὶ τόδε τὸ πᾶν
 ἔχει πρὸς ἐκεῖνο, ἀντὶ μὲν ζωῆς τῆς ἐκεῖ ἄλλην δεῖ ζωὴν
 τὴν τῆσδε τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς ὥσπερ ὅμώνυμον
 50 λέγειν εἶναι καὶ ἀντὶ κινήσεως νοερᾶς ψυχῆς τινος μέρους
 κίνησιν, ἀντὶ δὲ ταύτοτητος καὶ τοῦ ὥσαύτως καὶ μένοντος
 τὸ μὴ μένον ἐν τῷ αὐτῷ, ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο ἐνεργοῦν, ἀντὶ
 δὲ ἀδιαστάτου καὶ ἐνὸς εἴδωλον τοῦ ἐνὸς τὸ ἐν συνεχείᾳ
 ἔν, ἀντὶ δὲ ἀπείρου ἥδη καὶ ὅλου τὸ εἰς ἀπειρον πρὸς τὸ
 55 ἐφεξῆς ἀεί, ἀντὶ δὲ ἀθρόου ὅλου τὸ κατὰ μέρος ἐσόμενον
 καὶ ἀεὶ ἐσόμενον ὅλον. οὕτω γὰρ μιμήσεται τὸ ἥδη ὅλον
 καὶ ἀθρόον καὶ ἀπειρον ἥδη, εἰ ἐθελήσει ἀεὶ προσκτώμενον
 εἶναι ἐν τῷ εἶναι καὶ γὰρ τὸ εἶναι οὕτω τὸ ἐκείνου
 μιμήσεται. δεῖ δὲ οὐκ ἐξωθεν τῆς ψυχῆς λαμβάνειν τὸν
 60 βο χρόνον, ὥσπερ οὐδὲ τὸν αἰῶνα ἐκεῖ ἐξω τοῦ ὄντος, οὐδ' αὖ
 παρακολούθημα οὐδ' ὕστερον, ὥσπερ οὐδ' ἐκεῖ, ἀλλ' ἐνορώ-
 μενον καὶ ἐνόντα καὶ συνόντα, ὥσπερ κάκεῖ ὁ αἰών.

12. Νοῆσαι δὲ δεῖ καὶ ἐντεῦθεν, ὡς ἡ φύσις αὗτη χρόνος,
 τὸ τοιούτου μῆκος βίου ἐν μεταβολαῖς προιὸν ὅμαλαις τε